

حجت الاسلام لقمانی در جلسه درس اخلاق این هفته مدرسه علمیه مؤمنان در ادامه مباحث گذشته گفت: در زندگی بهشت و جهنم دست ماست. ما هم می توانیم بهشت را برای خود ترسیم کنیم و با خوش حالی و حال خوب وارد بهشت شویم، هم می توانیم جهنم را برای خود ترسیم کنیم با گرفته حالی و تنگ حالی و حال بد.

ایشان افزود: از بهترین معارف دینی بحث حال خوب در زندگی است کسانی که حال خوب در زندگی دارند در دنیا و آخرت سعادت مندند. چرا؟ چون از عمر بهترین استفاده را می کنند وقتی یک روز حالمان خوب نیست آن روزمان تماما می سوزد و از بین می رود.

امام سجاد در دعای اباحمره ثمالی ۱۲ عامل بدحالی و بی حالی را بیان می کنند. اللهم انی اعوذ بک من الکسل و الفشل و الهم و الجبن و الفقر و الغفله ...

بحث اول ما راجع به اصل حال خوب بود که در جلسه قبل بیان کردیم که بهترین سرمایه در زندگی است و بهترین سودی است که انسان در معامله با خود، خدا و با خلق خدا می کند.

نویسنده و پژوهشگر حوزه علمیه قم اظهار داشت: اما رکن اول در حال خوب لذت از زندگی است خدای متعال در سوره قصص آیه ۷۷ می فرماید و ابتغ فی ما آتاک الله. رکن دوم: که خیلی ضروری است و آن رسیدن به خواسته های منطقی است. بدحالی ها و کسالتها و .... و در یک کلام افسردگی و اضطراب در زندگی است. الان بسیاری از افراد بهترین امکانات در زندگی را دارند ولی مضطرب و افسرده اند. اگر این رکن را به خود بیاورانیم ۷۰ سال عمر باطراوتی خواهیم داشت.

فردوس دمی زبخت آسوده ماست

دوزخ شری ز رنج بیهوده ماست

بهشت و جهنم در درون انسان است گاهی انسان با نگاه مثبت به زندگی، بهشتی دلنشین را برای خودش فراهم می کند و گاهی همه چیز را واورنه نگاه می کند و همه چیز را سخت و سفت و سیاه و خاکستری می بیند.

آقای لقمانی با طرح این سوال که رسیدن به خواسته های منطقی چیست؟ ادامه داد:

ما با هر سواد و هر سنی یا هر شخصیتی یک سری امکاناتی داریم که عبارتند از عقل، حیات، هوش، سلامتی، حافظه، موقعیت اقتصادی و خانوادگی و .... این یک کفه ترازو است و یک سلسله انتظاراتی هم از خودمان داریم؛ اگر انتظارات و امکانات ما با هم برابری کند ما آرامش داریم و خوشبختیم ولی هرگاه انتظارات ما با امکانات ما نابرابر باشد یا افسرده می شویم و مضطرب، یا مایوس می شویم و ترسو. دو چیز به اصطلاح ادبیات امروز، پاشنه آشیل و یا نقطه ضعف ماست: یأس و ترس.

نکته اول: کسانی که در گذشته زندگی می کنند مایوس و افسرده اند. گذشته برای آموختن است و نه برای آمیختن. گذشته برای این است که درس بگیریم و نه اینکه در گذشته بمانیم کسانی که در گذشته زندگی می کنند لذت حال را از دست می دهند آینده را هم تیره و تابه می کنند.

نکته دوم: کسانی که در آینده زندگی می کنند الان را از دست می دهند از گذشته هم عبرت نمی گیرند و مضطرب هستند.

سیل از دویدن است که دریا نمی شود

از اضطراب کار مهیا نمی شود

استاد در قالب چندین جمله کلیدی عنوان کرد:

* کسانی که آرمانهای دیروز را در زندگی امروز می بینند خوشبختند و نشانه این خوشبختی رضایت از زندگی است. از لحظه های امروز زندگی لذت می برند.

* امکانات زندگی ابتدا به عنوان خدمتکار وارد زندگی می شوند ولی بعد از چندی آنها ارباب می شوند و ما خدمتکار آنها.

ما جوانی را به پیری می بریم

ما سر خود را اسیری می بریم

* کسانی که در اکنون زندگی می کنند در گذشته و آینده نیستند آرامش تمام و تمام آرامش را دارند . این بهره بردن از امکانات است .

* خبرنگار از انسان فرهیخته پرسید : بزرگترین آرزوی فروخورده شما چیست ؟ فرهیخته گفت: صادقانه بگویم تا کنون آرزوی فروخورده نداشتم با خودم صادق بوده ام ، به مقدار امکانات از خودم انتظار داشتم ، همیشه آرامش داشتم .

در پایان استاد گفت : اگر می خواهید ارزش زندگی را بدانید سه جا بروید قبرستان ، بیمارستان و تیمارستان تا ارزش سه چیز را بدانید .. حیات و سلامتی و عقل .